393D0015

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 16 päivänä joulukuuta 1992,

tullivirkamiesten ammatillista koulutusta sisäisen jalostuksen, väliaikaisen maahantuonnin ja passituksen osalta koskevien yhteisten erityisohjelmien vahvistamisesta (*Matthaeus*)

(93/15/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tullivirkamiesten ammatillista koulutusta koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (*Matthaeus*) 20 päivänä kesäkuuta 1991 tehdyn neuvoston päätöksen 91/341/ETY(1) ja erityisesti sen liitteessä III olevan 7 kohdan,

sekä katsoo, että

kyseisen päätöksen 91/341/ETY 4 artiklan c kohdan mukaan komission on laadittava yhteisiä koulutusohjelmia tullivirkamiehille,

nämä yhteiset ohjelmat ovat välttämättömiä, jotta *Matthaeus*-ohjelman päämäärät, ja erityisesti yhteisön lainsäädännön yhdenmukainen soveltaminen yhteisön ulkorajoilla, voidaan saavuttaa,

nämä yhteiset ohjelmat ovat tarpeen jäsenvaltioiden tullioppilaitoksissa nykyään annetun opetuksen erojen vuoksi,

peruskoulutusta saaville tullivirkamiehille tarkoitettu yhteinen koulutusohjelma on jo järjestetty komission päätöksellä 92/39/ETY(2),

tullioppilaitoksissa yhteisen perusohjelman osana järjestetyt yhteiset opintojen syventämistä sekä erikoistumista koskevat erityisohjelmat vahvistavat samanlaisen tullialan koulutuksen muodostumista koko yhteisössä,

nämä yhteiset erityisohjelmat koskevat virkamiehiä, joilla on jo ammatillista kokemusta,

kolme yhteistä erityisohjelmaa, jotka liittyvät sisäiseen jalostukseen, väliaikaiseen maahantuontiin ja passitukseen, ovat tarpeen ottaen huomioon näiden taloudellinen merkitys, ja ne mahdollistavat tullilainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen yhteisössä varmistaen näin sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan,

virkamiesten, joille nämä yhteiset erityisohjelmat on tarkoitettu, on pystyttävä työkokemuksensa avulla ottamaan niistä täysi hyöty ja varmistamaan näin tulevaisuudessa tullilainsäädännön tehokkaamman soveltamisen alalla, ja

tässä päätöksessä määrätyt toimenpiteet ovat *Matthaeus*-komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Järjestetään jäsenvaltioiden tullioppilaitoksissa kolme tullivirkamiehille tarkoitettua, ammatillista koulutusta koskevaa yhteistä erityisohjelmaa, jäljempänä "erityisohjelmat", joiden sisältö täsmennetään liitteissä I, II ja III.

(1) EYVL N:o L 187, 13.7.1991, s. 41
(2) EYVL N:o L 16, 23.1.1992, s. 14

2 artikla

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) 'tullioppilaitoksella' laitosta, jossa tullivirkamiehille annetaan ammatilliseen koulutukseen liittyvää opetusta;

2) 'ammatillista kokemusta jo omaavilla virkamiehillä' virkamiehiä, jotka ovat saaneet päätöksen 92/39/ETY 2 artiklan 2 kohdan mukaista peruskoulutusta, tai vaihtoehtoisesti virkamiehiä, joilla on riittävät yleistiedot tullialalta voidakseen syventyä erityisohjelmissa käsiteltyihin tietoihin.

3 artikla

Erityisohjelmat on tarkoitettu työpaikan sijainnista riippumatta tullivirkamiehille, jotka soveltavat sitä yhteisön lainsäädännön osaa, jota käsitellään näissä ohjelmissa, ja joilla on ammatillista kokemusta.

4 artikla

Yhteisen ohjelman sisältämän opetuksen on oltava jakaantunut riittävän pitkälle ajanjaksolle, jotta koulutetut virkamiehet ovat täysin toimintavalmiita kyseisten menettelyjen soveltamiseksi tulevaisuudessa.

5 artikla

Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ne täytäntöönpanomääräykset ja -menettelyt, jotka on toteutettu erityisohjelmien soveltamiseksi.

6 artikla

Erityisohjelmien soveltaminen ei vaikuta täydentävien kansallisten ohjelmien soveltamiseen tullioppilaitoksissa.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on sovellettava erityisohjelmia 1 päivästä tammikuuta 1993 alkaen.

8 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 1992.

Komission puolesta

Christiane SCRIVENER

Komission jäsen

LIITE I

Erityisohjelma: sisäinen jalostusmenettely

1 YLEISTÄ

1.1 Sisäinen jalostusmenettely yhteisön lainsäädännön, tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) ja Kioton yleissopimuksen puitteissa.

1.2 Menettelyn taloudelliset näkökohdat kilpailupolitiikan osana yhteisön tullialueen ulkopuolelle vietäessä. Edut tuontitullien ja -maksujen osalta sekä kauppapoliittiset toimenpiteet suspensiojärjestelmän kannalta.

1.3 Menettelyn yhteys yhteiseen maatalouspolitiikkaan. Kieltotapaukset.

1.4 Menettely erityistilanteiden osalta (strategiset tuotteet, kauppasaarto, sellaisten kemikaalien tuonti, joita voidaan käyttää aseissa jne.)

2 SUSPENSIO- JA TULLINPALAUTUSJÄRJESTELMÄ

2.1 Näiden järjestelmien yhteiset näkökohdat.

2.2 Suspensiojärjestelmän tekniikka.

2.3 Tullinpalautusjärjestelmän tekniikka.

2.4 Samassa tilassa olevien tavaroiden jälleenvienti muuttamattomassa muodossa sekä tullinpalautusjärjestelmän ja muiden tuontitullien palauttamis- tai peruuttamismahdollisuuksien välinen yhteys.

2.5 Järjestelmän valinta.

3 KORVAAMINEN VASTAAVALLA TAVARALLA

3.1 Vastaavalla tavaralla korvaamisen taloudelliset edut.

3.2 Vastaavien tavaroiden käsite (vastaavuuden arviointi, ongelmat, perusteet, edellytysten noudattamisen valvonta).

3.3 Kiellot ja rajoitukset.

4 IM/EX ja EX/IM -MENETTELYT

4.1 EX/IM-menettelyyn liittyvät taloudelliset edut.

4.2 Kolmitahoinen menettely.

5 VASTAAVALLA TAVARALLA KORVAAMISTA JA ENNAKKOTUONTIA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖT

5.1 Vastaavalla tavaralla korvaamista koskevat hyötymisperusteet. Näiden perusteiden täydellisen vastaavuuden erityisongelmat, erityisesti maataloustuotteiden osalta.

5.2 Ajankohta, jolloin näistä menettelyistä hyötymistä koskevat edellytykset vahvistetaan.

5.3 Vastaavat tuotteet, jotka ovat pidemmälle valmistettuja kuin tuontituotteet.

5.4 Tullioikeudellisen aseman muuttuminen. Muutoksen ajankohta.

5.5 Tapaus, jossa tullioikeudellisen aseman muuttuminen ei maataloustuotteiden osalta vaikuta suhteessa maatalouden tukiin.

6 MENETTELYN KÄYTTÖEDELLYTYKSET

6.1 Yksilöitä koskevat edellytykset. Sijoittautuminen yhteisössä. Muut kuin luonteeltaan kaupalliset toimet. Tehtailijat ja kauppiaat. Luvanhaltijat ja toimijat. Menettelyn käyttöä koskevien vakuuksien valvonta.

6.2 Tavaroiden tunnistaminen ja vastaavalla tavaralla korvaamista koskevan menettelyn käytön edellytysten tunnistaminen.

6.3 Taloudelliset edellytykset. Tapaukset, joissa taloudellisten edellytysten katsotaan täyttyneen: suhteessa toimintatyyppeihin ja tavaroihin. Muut tapaukset, joissa taloudelliset edellytykset ovat täyttyneet tai ne mahdollisesti täyttyvät. Luvanhakijan antamat perustelut.

6.4 Menettelyn käyttöedellytykset sellaisten maataloustuotteiden osalta, joita koskee hinnan tai vähimmäishinnan sääntelyjärjestelmä.

6.5 Menettelyn käytön erityisedellytykset käytettäessä tullinpalautusjärjestelmää.

7 LUPAHAKEMUS JA LUPA

7.1 Hakemuksessa annettavat tiedot. Perusteena olevat asiakirjat. Hakemuksen esittämisen määräaika.

7.2 Hakemuksessa esitettyjen tietojen sekä valmistajaan ja toimijaan liittyvien vakuiden olemassaolon tarkistaminen. Sen tarkistaminen, että hakemuksessa täsmennettyjen määrien osalta on mahdollista toteuttaa jalostustoimia.

7.3 Yksityiskohdat, jotka on ehdottomasti esitettävä hakemuksessa. Yksityiskohdat, jotka voidaan vahvistaa luvan myöntämisen jälkeen.

7.4 Luvan myöntämisen ja tuontitavaroiden asettamisen menettelyyn välinen yhteys.

7.5 Yksinkertaistettu luvanmyöntämismenettely. Tapaukset, joissa tätä menettelyä voidaan käyttää, ja käytön edellytykset.

7.6 Ajankohta, jolloin lupa tulee voimaan.

7.7 Luvan uudistaminen ja muutokset.

7.8 Luvanhaltijan velvoitteet olosuhteiden muuttuessa tietyissä tapauksissa.

7.9 Luvan mitätöiminen tai peruuttaminen.

8 MÄÄRÄAJAT

8.1 Luvan voimassaoloaika ja tapaukset, joissa taloudellisia edellytyksiä tarkastellaan uudelleen.

8.2 Jälleenviennin määräajat (IM/EX). Näiden määräaikojen virheettömän vahvistamisen merkitys, ottaen huomioon seuraukset, jotka aiheutuvat muiden niihin liittyvien määräysten soveltamisesta (erityisesti vuosittainen tai neljännesvuosittainen päättämisen yhdistäminen).

8.3 Menettelyyn asetettujen tuotteiden asettamismääräaika ennakkovientimenettelyyn.

8.4 Päätöstilityksen tallettamismääräaika

8.5 Palauttamishakemuksen tallettamismääräaika.

8.6 Perusteena olevien asiakirjojen säilyttämismääräaika.

9 TUOTTO

9.1 Tuoton määrittämisongelmat.

9.2 Luvanhaltijan tilikirjanpidon käyttö.

9.3 Todelliset maksut.

9.4 Kiinteät maksut. Niiden käyttöedellytykset. Niiden yhteys maatalouden tukien kertoimiin.

10 TAVAROIDEN ASETTAMINEN MENETTELYYN JA TULLINPALAUTUSJÄRJESTELMÄN KÄYTTÖ

10.1 Asettaminen menettelyyn osana suspensiojärjestelmää. Tuontitavaroiden tunnistaminen ottaen huomioon luvassa esitetyt kuvaukset.

10.2 Vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus osana tullinpalautusjärjestelmää.

10.3 Yksinkertaistettu luvanmyöntämismenettely, menettelyyn asettamista koskevaan ilmoitukseen liitettävä asiakirja (kun on kyse suspensiojärjestelmästä) tai vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus (osana tullinpalautusjärjestelmää).

10.4 Vakuuden mahdollinen antaminen.

10.5 Kolme yksinkertaistettua, menettelyyn asettamista (suspensiojärjestelmä) tai vapaaseen liikkeeseen luovutusta (tullinpalautusjärjestelmä) koskevaa menettelyä.

11 JALOSTUSTOIMINTOJEN AIKAISET TARKASTUKSET

11.1 Tilitarkastukset ja fyysiset tarkastukset.

11.2 Kuhunkin toimintaan mukautetut tarkastukset (riskianalyysi).

12 ULKOINEN JALOSTUS OSANA SISÄISTÄ JALOSTUSTA

13 TAVAROIDEN VIENTI YHTEISÖN TULLIALUEEN ULKOPUOLELLE JA MUUT TÄHÄN VIENTIIN LIITTYVÄT TULLISELVITYSMUODOT

13.1 Osana suspensiojärjestelmää (jalostetut tuotteet ja samassa tilassa olevat tavarat) ja osana tullinpalautusjärjestelmää (jalostetut tuotteet).

13.2 Vientiin sopeutetut tulliselvitysmuodot ja erityisesti siviililentokoneiden toimittaminen yhteisön tullialueelle sijoittautuneille lentoyhtiöille sekä siviililentokoneiden korjaukset, muutokset tai muunnokset, jotka toteutetaan sisäisen jalostustoiminnan osana.

13.3 Tavanomaiset vientimenettelyt yhteisön tullialueen ulkopuolelle tai asetettaessa tullivarastoon vapaa-alueella (tai vapaavarastoon), väliaikaisen maahantuonnin osalta tai asetettaessa yhteisön passitukseen (ulkoinen menettely) myöhempää vientiä varten:

— määräajat,

— tarkastukset, tuotteiden tunnistaminen,

— tarkastukset, jalostettujen tuotteiden (tai samassa tilassa olevien tuotteiden, kun on kyse suspensiojärjestelmästä) tunnistaminen suhteessa luvassa esitettyihin kuvauksiin ja täsmennyksiin,

— erityistarkastukset, kun on kyse vastaavilla tavaroilla korvaamisesta ja/tai ennakkoviennistä,

— hallinnolliset yhteistyömenettelyt, kun on kyse tullivarastoon (tai vapaa-alueelle) asettamisesta, väliaikaisesta maahantuonnista tai yhteisön passitukseen asettamisesta (ulkoinen menettely), kun viedään yhteisön tullialueen ulkopuolelle,

— kolme yksinkertaistettua menettelyä edellä käsiteltyjen tulliselvitysmuotojen toteuttamiseksi.

13.4 Asettaminen sisäisen jalostuksen menettelyyn uudelleen samassa tai toisessa jäsenvaltiossa.

13.5 Jalostettujen tai samassa tilassa olevien tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen (suspensiojärjestelmä):

— sekundaarituotteiden (mukaan lukien jätteet ja jäännökset) luovutus vapaaseen liikkeeseen,

— olosuhteet, jotka ovat perusteena keskeisten jalostettujen tuotteiden luovutukselle vapaaseen liikkeeseen, ja niiden yhteys korvaavien korkojen maksamiseen,

— mahdollisesti myönnettävä yleinen lupa luovuttaa vapaaseen liikkeeseen sekä yhteisön markkinoille asetetut tuotteet (joka vastaa luovutusta vapaaseen liikkeeseen),

— kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltaminen,

— kolme luovutusta vapaaseen liikkeeseen koskevaa yksinkertaistettua menettelyä,

— tavaroiden tuhoaminen tai luovuttaminen valtiolle,

— luovutus vapaaseen liikkeeseen, kun on kyse tullivalvonnassa tapahtuvasta valmistuksesta.

14 MENETTELYN PÄÄTTÄMINEN

14.1 Tapaukset, joissa on laskettava jalostettuihin tuotteisiin sisältyvien tuontitavaroiden osuus. Erilaiset menetelmät.

14.2 Päätöstilitys (-tilitykset) ja sen (niiden) sisältö. Perusteena olevat asiakirjat.

14.3 Kuukausittainen ja neljännesvuosittainen yhdistäminen.

15 VEROTUS TULLIVELAN YHTEYDESSÄ

15.1 Tullivelan muodostuminen.

15.2 Ennalta ja jälkikäteen suoritettu verotus ja sen rajoitukset. Luettelon soveltaminen (suhteellisuussääntö).

15.3 Korvaavien korkojen soveltaminen ja erityisesti periaate, jonka mukaan nämä korot muodostuvat, käytetyt maksut, huomioon otettava määräaika, FIFO-järjestelmän soveltaminen yhdistämisen yhteydessä ja tapaukset, joissa ei sovelleta korkoja.

15.4 Jätteiden ja jäännösten verotus.

15.5 Siirtymävaiheen aikana ulkoisen jalostuksen osalta käytetty verotus.

16 PALAUTUSHAKEMUKSET (TULLINPALAUTUSJÄRJESTELMÄ)

16.1 Jakautumiseen liittyvät säännöt.

16.2 Palautushakemuksen sisältö. Perusteena olevat asiakirjat.

17 SELLAISTA SISÄISTÄ JALOSTUSTA KOSKEVIEN MENETTELYJEN YKSINKERTAISTAMINEN, JOTKA ON TOTEUTETTU TIETTYJEN EDELLYTYSTEN MUKAISESTI A, C JA D TYYPIN TULLIVARASTOISSA TAI VAPAA-ALUEELLA TAIKKA VAPAAVARASTOSSA

18 SISÄISTÄ JALOSTUSTA KOSKEVA ERITYISMENETTELY ETY–USA-JÄRJESTELYYN KUULUVIEN PASTAVALMISTEIDEN OSALTA

LIITE II

Erityisohjelma: väliaikaisen maahantuonnin menettely

1 YLEISTÄ

1.1 Menettelyn taloudelliset perustelut kolmansista maista Euroopan talousyhteisöön tuojien ja yhteisön taloudellisten toimijoiden osalta.

1.2 Menettelyn seuraukset kansainvälisellä tasolla: kansainvälisten yleissopimusten merkitys ja kattavuus.

1.3 Menettelyssä tarkoitetut suuret tuoteryhmät yhteisön lainsäädännön ja menettelyyn asettamista säätelevien periaatteiden kannalta.

2 KONTIT

2.1 Menettelyyn myönnettävä lupa ja menettelyyn asettaminen.

2.1.1 Periaate: muodollisuuksien puuttuminen hyväksyttyjen konttien tai tullisinetein ja merkein merkittyjen kuljetusten osalta.

2.1.2 Poikkeus: lupa soveltaa menettelyä muihin kontteihin, joka myönnetään, jos asianomaiset kontit voidaan tunnistaa niitä jälleenvietäessä.

2.2 Menettelyyn asetettujen tavaroiden varastointia koskevat yksityiskohtaiset säännöt (määräaika, sisäisen liikenteen käyttö, valvonta- ja tarkastustoimenpiteet).

2.3 Tavanomaiset menetelmät menettelyn päättämiseksi (jälleenvienti, asettaminen muuhun tullimenettelyyn tai vapaa-alueeseen) tai poikkeuksellinen menetelmä (luovutus vapaaseen liikkeeseen, tuhoaminen tai luovuttaminen).

3 KULJETUSVÄLINEET

3.1 Ne kuljetusvälinetyypit, joiden osalta menettelyä voidaan käyttää.

3.2 Ammattikäyttöön tarkoitetut kuljetusvälineet: määritelmä ja käyttösäännöt.

3.2.1 Maantiekuljetuskalusto.

3.2.2 Rautatiekuljetuskalusto.

3.2.3 Ilmakuljetuskalusto.

3.2.4 Merikuljetuskalusto.

3.2.5 Kuormalavat.

3.3 Yksityiskäyttöön tarkoitetut kuljetusvälineet: määritelmä ja käyttösäännöt.

3.3.1 Maantiekuljetuskalusto (moottoriajoneuvot, satuloidut tai vetävät eläimet).

3.3.2 Ilmakuljetuskalusto (yksityislentokoneet).

3.3.3 Merikuljetuskalusto (huvialukset).

3.4 Menettelyyn myönnettävä lupa ja menettelyyn asettaminen.

3.4.1 Periaate: muodollisuuksien puuttuminen.

3.4.2 Poikkeus: muodollisuuksien toteuttaminen, kun on huomattava vaara, ettei jälleenvientivelvoitetta noudateta.

3.4.3 Erityistapaus: kuormalavat, joiden menettely on sama kuin konttien (ks. 2.1.1 ja 2.1.2 kohta).

3.5 Menettelyyn asetettujen tavaroiden varastointia koskevat yksityiskohtaiset säännöt yhteisön tullialueella määräaikojen osalta.

3.6 Tavanomaiset menetelmät menettelyn päättämiseksi (jälleenvienti, asettaminen muuhun tullimenettelyyn tai vapaa-alueeseen) tai poikkeuksellinen menetelmä (luovutus vapaaseen liikkeeseen, tuhoaminen tai luovuttaminen).

4 MUUT TAVARAT

4.1 Väliaikaisen maahantuonnin järjestelmät.

4.1.1 Täysin tuontitulliton ja -maksuton väliaikainen maahantuonti.

4.1.1.1 Tarkasti määriteltyjen tuotteiden osalta ja kun on kyse tietystä käytöstä.

4.1.1.2 Väliaikainen maahantuonti erityistapauksessa ilman taloudellista vaikutusta.

4.1.1.3 Kun jäsenvaltio päättää sallia väliaikaisen maahantuonnin tietyin tarkoin määritellyin edellytyksin.

4.1.2 Osittain tuontitulliton väliaikainen maahantuonti.

4.1.2.1 Sovellettavissa muissa tapauksissa.

4.1.2.2 Poikkeukset, joiden johdosta asettaminen väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn kielletään, joten tavarat ovat asetettava vapaaseen liikkeeseen:

— kulutustavarat,

— tavarat, joiden käyttö saattaa vahingoittaa yhteisön taloutta erityisesti niiden taloudellisen pitkäikäisyyden vuoksi suhteessa niiden varastointiaikaan.

4.2 Menettelyyn myönnettävä lupa ja menettelyyn asettaminen.

4.2.1 Myöntäminen on riippuvainen:

— hakemuksesta,

— luvasta, jonka johdosta toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tarpeellisiksi katsomansa toimenpiteet, jotta varmistetaan tuotteiden tunnistaminen ja niiden käytön tarkastus; menettelyyn tarvittavan luvan myöntämisestä kieltäydytään, kun kyseiset viranomaiset arvioivat tuotteiden tunnistamisen tai niiden käytön tarkastuksen mahdottomaksi,

— mahdollisesta yksinkertaistetusta myöntämismenettelystä.

4.2.2 Menettelyyn asettaminen on riippuvainen:

4.2.2.1 — muodollisuuksista, jotka sisältävät:

— ilmoituksen tekemisen,

— tämän ilmoituksen hyväksymisen,

— mahdollisuuden korjata ilmoitusta,

— tullin mahdollisuuden tutkia tuotteet ja tunnistaa ne.

4.2.2.2 — mahdollinen muutos velvoitteeseen tehdä kirjallinen ilmoitus:

— kirjallisesta ilmoituksesta luopuminen,

— ATA-carnet,

4.2.2.3 Vakuuden muodostaminen.

4.3 Tavaroiden varastointi:

— menettelyyn asetettujen tavaroiden käytön tarkastus on jatkuvasti mahdollista, erilainen käyttö, kuin menettelyyn asettamista koskevassa luvassa on myönnetty, aiheuttaa tullivelan muodostumisen,

— varastoinnin määräaika (24 kuukautta erityistapauksia lukuun ottamatta),

— tavaroiden siirto väliaikaisen maahantuonnin menettelyn aikana ilman menettelyn päättämistä,

— perättäinen asettaminen menettelyyn useissa jäsenvaltioissa (31 päivään joulukuuta 1992 asti).

4.4 Tavanomaiset menetelmät menettelyn päättämiseksi (jälleenvienti, asettaminen muuhun tullimenettelyyn tai vapaa-alueeseen) tai poikkeuksellinen menetelmä (luovutus vapaaseen liikkeeseen, tuhoaminen tai luovuttaminen).

4.5 Verotusjärjestelyt

4.5.1 Osittaisen tullittomuuden tapauksessa, 3 prosentin tulli kuukaudessa tai kuukauden osassa, jonka aikana tavarat on asetettu menettelyyn, ja alv maksetaan kokonaisuudessaan.

4.5.2 Kun on kyse luovutuksesta vapaaseen liikkeeseen: sen ajankohdan aikaisten osatekijöiden arviointi.

LIITE III

Erityisohjelma: passitusmenettely

1 Tavaroiden liikkuvuus paikasta toiseen yhteisön tullialueella: 31 päivään joulukuuta 1992 asti sovelletut vanhat säännöt, 1 päivästä tammikuuta 1993 sovellettavat säännöt ja näiden sääntöjen lopullinen muotoilu yhteisön tullikoodeksin määräysten mukaan, jonka jälkeen sääntöjä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1994 alkaen. Yleinen vertailu erityisesti yhteisön tavaroiden vapauttamisen osalta.

2 Menettelyn soveltaminen muihin kuin yhteisötavaroihin ja yhteisötavaroihin kaikissa erityistapauksissa. Tarjolla olevat mahdollisuudet tavaroiden liikkuvuuden toteuttamiseksi kansainvälisten asiakirjojen perusteella (muun muassa TIR- ja ATA-carnet).

3 Yhteisötavaran ominaisuuden oletus kaikkien yhteisön tullialueella liikkuvien tuotteiden osalta. Tapaukset, joissa oletusta ei sovelleta.

Yhteisötavaroita koskevat sekä tulliasiakirjojen ja -muodollisuuksien puuttumiseen liittyvät yleiset säännöt. Uusien vuodelle 1993 tarkoitettujen vapauttamisen perusteena olevien sääntöjen luonnos. Poikkeukset.

4 Kulku kolmannen maan kautta:

— Euroopan vapaakauppaliittoon (EFTA) kuuluvat maat,

— muut kuin EFTA-maat.

5 Yhteisön passitusta koskeva menettely. Yhtenäinen hallinnollinen asiakirja, jota sovelletaan yhteisön passitukseen, muodollisuudet lähdettäessä, matkan aikana ja saavuttaessa. Passitus- ja vienti-ilmoitusten yhdistäminen. Menettelyn päättäminen.

6 Muodollisuuksien yksinkertaistaminen lähdettäessä ja määräpaikassa.

7 Ilma- ja merikuljetuksiin sekä muihin kuljetusmuotoihin liittyvät erityissäännöt (muun muassa kanavajärjestelmä, posti, rautatiet, suuret kontit).

8 Erityistapaukset, joissa yhteisötavaran ominaisuus on todistettava. Eräitä merikuljetuksia koskevat erityistapaukset. Tavat, joilla yhteisötavaran ominaisuus voidaan perustella. Helpotukset. Kalatuotteiden yhteisötavaran ominaisuuden perusteleminen.

9 Erillinen, yleinen ja kiinteä vakuus. Vakuudesta luopuminen.

10 Rikkomukset ja sääntöjenvastaisuudet.

11 "Yhteinen passitus".